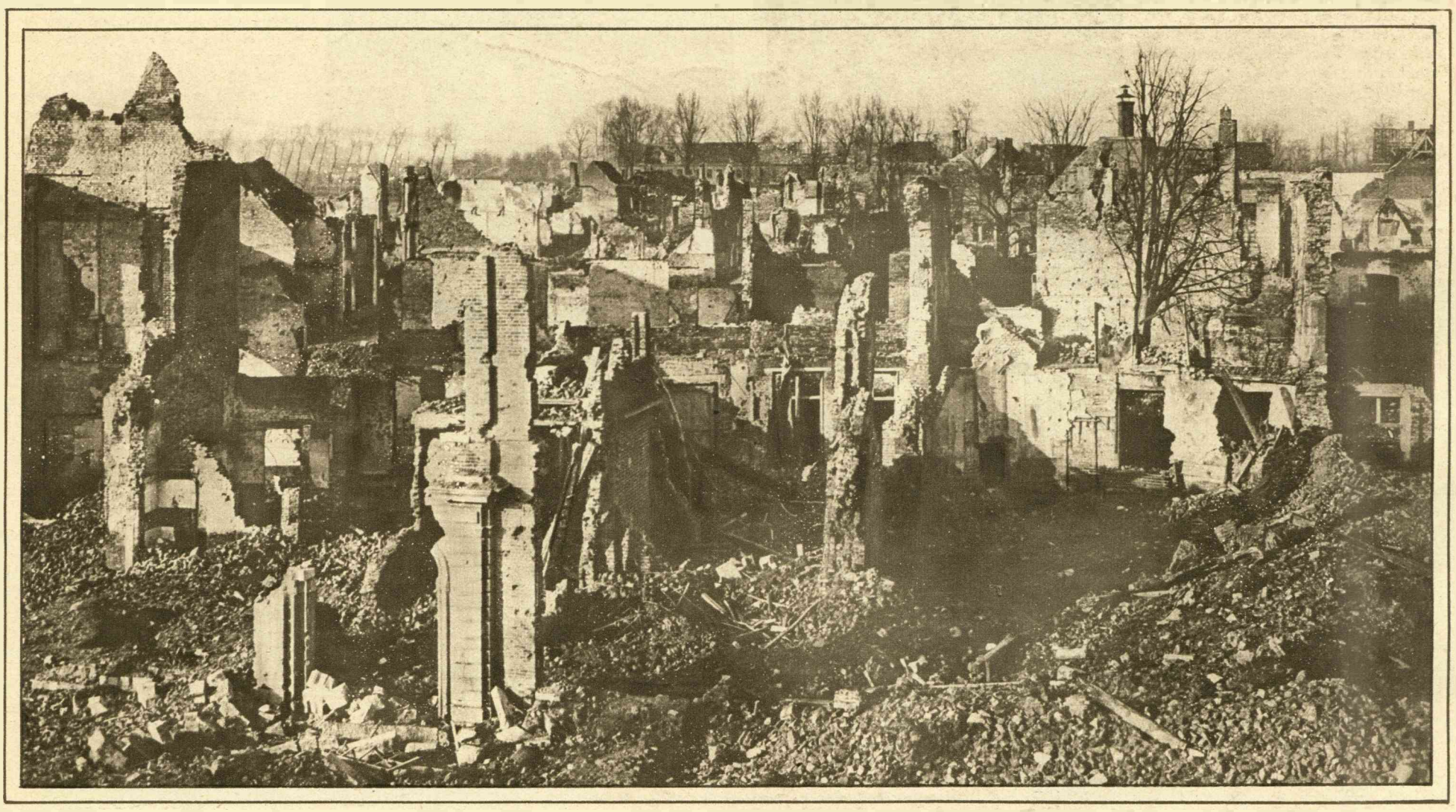
YPEREN NA DE JONGSTE GEBEURTENISSEN

DE RUINES VAN YPEREN.

De op deze pagina gereproduceerde foto's demonstreeren op sprekende wijze de verwoesting van het eens zoo schoone en aardige stadje Yperen in de Belgische provincie West-Vlaanderen. Het gansche plaatsje is thans één ruïne: van de meeste huizen staan nog slechts enkele muren overeind. Vooral de schoone, in gothischen stijl opgetrokken kathedraal, die een groote bekendheid geniet, is één puinhoop. De opname hierboven, die vanaf een der muren aan de noordzijde van de kathedraal genomen werd, geeft een overzicht van de verwoesting van het stadje.

Uit 't dagboek van 'n Fotograaf

I. De geheimzinnige Brandstichter

Ik ben fotograaf bij den Veiligheidsdienst en was, (wat ik vertellen ga, is reeds eenige jaren geleden) juist aan de retouche van eenige schedelopnamen bezig, toen ik bezoek kreeg van inspecteur Meissen, een in dien tijd reeds gezien en ervaren beambte van de recherche.

„Zeg, Zijlstra, ik heb je hulp weer eens noodig," zei hij, na de gebruikelijke begroeting. „Kun je er tusschenuit breken? Ik moet op onderzoek uit. Misschien heb je er reeds van gelezen dat er in Nederbosch den laatsten tijd een reeks van branden heeft plaats gehad. Nederbosch is een klein, kalm stadje met kalme inwoners, een schoorsteenbrandje is daar een gebeurtenis. Je zult dus begrijpen, welk een beroering het gegeven heeft, nu er de laatste weken tal van groote branden zijn uitgebroken, waarvan men tot nog toe de oorzaken niet heeft kunnen opsporen. In den afgeloopen nacht is er een boerenhofstede aan de grens der gemeente aan drie of vier zijden in brand gestoken, zonder dat men den dader of de daders heeft kunnen vatten. De plaatselijke politie staat hiertegenover machteloos; dit is de reden waarom de hulp van de recherche is ingeroepen en ik de opdracht gekregen heb, de zaak in onderzoek te nemen. Ik heb hierbij misschien je hulp noodig. Ik geloof overigens niet dat het geval moeilijk zal op te lossen zijn."

Wij vertrokken in gezelschap van een adjunct-inspecteur naar het Overijselsche stadje. Het was het saaiste, stilste plaatsje, dat ik tot nog toe gezien had. De kleine gelijksoortige huisjes met schuine roode daken en groene blinden voor de smalle ramen, geleken wel op huisjes uit een speelgoeddoos. De eenige gebouwen van iets meer aanbelang waren behalve het stadhuis en een tweetal kerken, een openbare leesbibliotheek en een bank. Ik vestig de aandacht op de bank, omdat hiermede onze geschiedenis in verband staat. Het was een groot vierkant gebouw en stond in het midden van het stadje. Door de inwoners „de Bank" genoemd, luidde de

DE VERWOESTING VAN DE KATHEDRAAL.

Op zijn zwerftochten door de ruïnes van de kathedraal, ontdekte onze fotograaf een granaat, die niet ontploft was en tusschen de steenklompen was blijven steken.

DE VERWOESTING VAN DE KATHEDRAAL.

Een „intérieur-opname" van het Oostelijk gedeelte der verwoeste kathedraal.